

Գարծեալ ասեմ, յանցաւոր մեր եմք. ընդէր ոչ հաղորդեմք աւանդեմք թեւոց ամատեւորակիդ Արարատայ զգովելի գործս մերազանց, զի դա իւրովք թեթեւաթուիչ թերթից սաւառնմամբք տարածեցէ՛ զայն ի լուր թէ մերազանց եւ թէ օտարազանց, եւ օտար ազգք ի դմանէ թարգմանեալ, հաղորդեցեն աշխարհի, թէ ի Հայոց Արարատ հանդիսի այս ինչ եւ այն ինչ պատմի։ Մեր նման տասնեւութամեայ անդամալուծին ի հինգ սրահսն Բեթհեզմայ սպասեմք զի օտարք զլորեալ արկցեն զմեզ յաւազանն ջրայոյդ, զի Ամերիկացիք կամ Կղզեցիք ոմանք եկեալ տեղեկացեալ ելից եւ մօտից մեր զրեցեն ինչ վասն մեր, զի եւ մեր թարգմանեալ զայն տացուք մերոց հայրենակցաց, իրր թէ ի մերայինս ոչ աչք զոն ի տեսանել զլուսն մեր, եւ ոչ մատուեր ի զրել եւ յարձանացուցանել զայն, զուցէ, թէ եւ կարծեմք իսկ, թէ աւելի լտելի քնիցին եթէ ի մեռելոց որ յարկցէ եւ պատմեցէ, որոց Մովսիսի եւ մարգարէից ոչ լսին ծայնք։

(ՄԵՆԵՆ Է ԵԴԵՐՔԵՅ)։

ՄԱՆԿԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ

Ի Պետերբուրգէ կհաղորդեն, թէ Բագուայ Հայոց Մարգարիտ. Ընկերութեանն հովանաւորութեամբ՝ մերազնեայ մատաղամարդ մի այրի գնացել է անդր Մանկաբարձութեան վարժարան մը տանելով՝ նոյն արհեստը ուսանելոյ համար։

ՍՈՒՐԷԱՆԴԱԿԻ ԲԻԻՋԱՆԴԵԱՆ

Գաւառացւոց վիճակ։ — Ազգ. վարութեան գրադմուք։ — Ասորւոց կաթուղիկոս։ — Յոսպէէն։ — Ալազարի խնդիր։

Մեր գաւառացի ազգայնոց վիճակը կարի տխուր է, այնպէս որ կարելի չէ իմանալ թէ յանցանքը որքո՞նն է։

Տեղւոյս լրագիրները հարստահարութեան խնդիր մը առեր անցեր էին մի ժամանակ, թէպէտ այժմ՝ թուլացած են։

Սակայն ռը լրագիր արդեօք կմտածէ դաւառական մեր սիրելի եղբարց վիճակին վերայ իրական դարման մը խորհելու կամ՝ առաջարկելու, և կամ՝

անոնց վիճակին վերայ ստոյգ տեղեկութիւն մը և որոշ գաղափար մը տալու։

Մեր ազգին դառն ճակատադիրն եղած է զրէթէ ամեն տեղ ուսնալ, բարի և փորձառու Առաջնորդներէն զուրկ գտնուիլ, և հաջ ցիւսաւորակէս ասոնցմէ ծագումն կառնու իրենց իշխանութեան և հովուութեան յանձնուած ժողովրդեան վիճակին այսպէս կամ՝ այնպէս ըլլալը։

Երբ Առաջնորդ մը ունի կարեւոր եղած հմտութիւնը վիճակը կառավարելու և բարոյական անձնուէր անձն է, անոր հովուութեան տակ եղած ժողովուրդը երջանիկ է, անոր վիճակին մէջ ժողովուրդը կառավարութեան սիրելի, զրկանքներէ և հարստահարութիւններէ ազատ կը լլայ, և դաստիարակութեան կենսական խնդիրը մեծ ներգործութիւն կգտնէ և կարգիւնաւորուի։

Ուշիմ՝ Առաջնորդ մը պիտի գիտնայ անշուշտ ամեն պարագայից մէջ այնպէս վարուիլ, քաղ. վարչութեան հետ այնպիսի յարաբերութիւններ ունենալ, որ ժողովուրդը չվնասուի։

Բայց զժրադժարար դաւառաց շատ տեղեր Առաջնորդները անձնասէր են, են, ոչ ժողովրդեան հետ և ոչ քաղ. իշխանութեան հետ վարուիլ պիտեն, մինչև անգամ իրենք առաջնորդները պատճառ կը լլան շատ հարստահարութեանց, ու խեղճ ժողովուրդը իմանալ կարող չէ։

Ո՞վ էր Մշոյ վիճակին մէջ Քրդերը Հայերու դէմ գրգռողը, մինչև անգամ ժողովուրդը թէ Հայ և թէ Քուրդ տէրութեան դէմ՝ շարժողը։ Ո՞վ էր Կեղիի մերազնեայց այսչափ ժամանակներէ հետէ կրած տառապանաց և հարստահարութեանց պատճառ։

Թող Պօլսեցիք պատասխանեն։

Բայց տես որ այնպիսի անպիտան Առաջնորդներ ժողովրդեան տունը քանդելով՝ գիտցած են ինքզինքնին լրագրաց մէջ գովել տալ, և թէ լրագիրները ինչէ՞ն ստիպուած կը գովեն այնպիսիները, թող իրենք պատասխանեն։

Ասոր հակառակ ժողովրդեան օգուտը դործող Առաջնորդները իրենմն անուանարկուած և վատահամբաւուած են լրագիրներով։ Ասոր ալ պատճառը ի՞նչ է. թող այժմեան Պատրիարքարանին հարցնեն։